

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 5. 2021, čj. MPSV-2021/55114-421/1, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 23. 9. 2021, čj. 55 Ad 10/2021-37,

**t a k t o :**

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Českých Budějovicích byl žalobce vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí úřadu práce, žalobce podal žalobu, kterou Krajský soud v Českých Budějovicích v záhlaví specifikovaným rozsudkem zamítl.

[2] Dne 30. 9. 2021 podal žalobce (dále „stěžovatel“) proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl však k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost předčasně. Dotazem u Krajského soudu v Českých Budějovicích Nejvyšší správní soud zjistil, že v uvedené věci nebyl rozsudek dosud písemně vyhotoven, a tudíž ani doručován, a že zákonná lhůta pro jeho písemné vyhotovení končí dne 25. 10. 2018. Sám stěžovatel uvedl, že podává kasační stížnost proti zkrácenému písemnému vyhotovení bez odůvodnění vyhlášenému vyvěšením na elektronické úřední desce krajského soudu dne 23. 9. 2021.

[4] V nyní projednávané věci lze plně vyjít z usnesení NSS ze dne 16. 5. 2018, čj. 6 As 166/2018-12, jenž se zabýval v podstatě shodnou situací.

[5] Rozsudek krajského soudu lze napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je oprávněným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu. Právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti nelze vykládat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku krajského soudu. To, že již vyhlášením rozsudku je jím, resp. jeho výrokem soud vázán, nutně nesouvisí s určením počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti ani s procesní podmínkou (alespoň relativní) právní moci napadeného rozsudku v kasačním řízení.

[6] Rozšířený senát NSS již ve svém usnesení ze dne 4. 11. 2003, čj. 1 As 4/2003-48, č. 281/2004 Sb. NSS, dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabýlo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. (dříve též usnesení NSS ze dne 19. 6. 2003, čj. 7 As 8/2003-41). V citovaném usnesení tento důsledek rozšířený senát spojoval právě s důsledkem doručení spočívajícím v nabytí právní moci (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[7] Uvedený závěr odpovídá i smyslu a účelu stanovení počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti až po vyhotovení a doručení písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost má již při svém podání obsahovat všechny náležitosti (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.), včetně kasačních námitek odpovídajících zákonem připuštěným kasačním důvodům, a ty pochopitelně nelze formulovat dříve, než se stěžovatel seznámí s písemným vyhotovením rozsudku a jeho odůvodněním. Kasační stížnost stěžovatele takové náležitosti obsahovat nemohla, neboť napadený rozsudek nebyl dosud písemně vyhotoven a rozeslán.

[8] Uvedený závěr není v rozporu ani s rozsudkem rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, čj. 2 As 27/2004-78, č. 450/2005 Sb. NSS. V tomto případě šlo totiž o počátek běhu lhůty k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí v situaci, kdy žalobou napadené správní rozhodnutí již bylo písemně vyhotoveno a rozesláno, žalobci však bylo doručeno vadně (bylo doručeno jemu, nikoli jeho zplnomocněnému zástupci), kterážto vada přitom byla jednoduše odstranitelná. V nyní posuzovaném případě se žádné vady při vyhotovování a doručování napadeného rozsudku krajský soud ještě nemohl dopustit. Stejně tak pro posouzení této věci nemůže být relevantní ani usnesení NSS ze dne 13. 12. 2013, čj. 7 Azs 22/2013-81, neboť v tehdy posuzované věci šlo o napadení rozsudku, který byl již písemně vyhotoven a rozeslán a v právní moci nebyl jen relativně vůči druhému ze stěžovatelů pro jednoduše odstranitelnou vadu v doručování ze strany krajského soudu. Stěžovateli nehrozí ani odepření přístupu k soudu, jako tomu bylo ve věcech posuzovaných v rozsudcích ze dne 7. 12. 2005, čj. 3 Azs 421/2004-86, ze dne 20. 2. 2009, čj. 7 Azs 8/2009-95, ze dne 23. 10. 2009, čj. 8 Afs 61/2009-136 a ze dne 29. 6. 2011, čj. 8 As 28/2011-78, v nichž Nejvyšší správní soud připustil „zhojení“ předčasnosti kasačních stížností proto, že v období mezi jejich podáním a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu již byla dříve vadně doručena rozhodnutí krajských soudů doručena řádně a stěžovatelům v důsledku toho uplynula propadná lhůta pro podání kasačních stížností. V nyní projednávané věci navíc, na rozdíl od uvedených, ještě vůbec nedošlo k písemnému vyhotovení rozsudku krajského soudu. Stěžovatel tak bude mít nezkrácenou možnost napadnout tento rozsudek kasační stížností, až bude písemně vyhotoven a bude mu doručen.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení § 120 s. ř. s. odmítl jako předčasnou.

[10] Je v zájmu stěžovatele, aby se o odmítnutí kasační stížnosti pro její předčasnost dozvěděl co nejdříve a mohl tak podat včasnou kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, jež mu teprve bude doručen. Nejvyšší správní soud proto nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení zástupce, neboť by to oddálilo vydání tohoto usnesení, aniž by na něm mohlo cokoliv změnit.

[11] Soud rovněž zvažoval, zda podání stěžovatele nepovažovat za návrh na ustanovení zástupce před podáním kasační stížnosti, tj. za účelem jejího sepsání. Dospěl však k závěru, že dle obsahu podání (§ 41 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) se jednoznačně jedná již o kasační stížnost spojenou mj. s návrhem na ustanovení zástupce pro dané řízení, čemuž odpovídá i označení podání.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. října 2021

Petr Mikeš  
předseda senátu